

ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΣΕ ΚΑΘΟΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Από τα στοιχεία που δημοσίευσε η ΕΛΣΤΑΤ έως το 2016 το ΑΕΠ της περιφέρειας Ιονίων Νήσων, με έτος αναφοράς το 2008, υπέστη βύθιση 30,22% διότι το 2008 ήταν 21.759 ευρώ/κεφαλή ενώ το 2016 15.182 ευρώ/κεφαλή.

Ενημέρωση από την ΕΛΣΤΑΤ για τα έτη 2017,2018 και 2019 δεν υπάρχει.

Η Ζάκυνθος από 25.264 ευρώ/κεφαλή το 2008 βυθίστηκε στα 18.054/κεφαλή ευρώ το 2016, βύθιση **28,53%**

Η Κέρκυρα από 21.341 ευρώ/κεφαλή το 2008 βυθίστηκε στα 15.048 ευρώ/κεφαλή το 2016, βύθιση **29,48%**

Η Κεφαλονιά-Ιθάκη από 23.420 ευρώ/κεφαλή το 2008 βυθίστηκε στα 14.520 ευρώ/κεφαλή το 2016, βύθιση **38,00%**

Η Λευκάδα από 14.818 ευρώ/κεφαλή το 2008 βυθίστηκε στα 12.041 ευρώ/κεφαλή το 2016, βύθιση **18,74%**

Η βύθιση του ΑΕΠ στην χώρα, στις προαναφερθείσες χρονιές, ανέρχεται στα 25,02%

Η **Περιφέρεια Ιονίων Νήσων** μαζί με την Περιφέρεια βορείου Αιγαίου αναδεικνύονται σε πρωταθλήτριες στην βύθιση, με ποσοστά **30,22%** και **30,49%** αντίστοιχα.

Ακολουθούν:

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου με ποσοστό βύθισης **28,19%**

Περιφέρεια Κρήτης με ποσοστό βύθισης **27,97%**

Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας, Θράκης με ποσοστό βύθισης **26,56%**

Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας με ποσοστό βύθισης **26,44%**

Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας με ποσοστό βύθισης **26,13%**

Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας με ποσοστό βύθισης **24,67%**

Περιφέρεια Αττικής με ποσοστό βύθισης **23,99%**

Περιφέρεια Θεσσαλίας με ποσοστό βύθισης **22,61%**

Περιφέρεια Ηπείρου με ποσοστό βύθισης **21,22%**

Και τελευταία αναδεικνύεται η

Περιφέρεια Πελοποννήσου με ποσοστό βύθισης **21,16%**

Κυριολεκτικά μια οικονομική καταστροφή που μόνον σε περίπτωση πολέμου μπορεί να επαληθευτεί.

Δυστυχώς τα μνημονιακά χρόνια κατέστρεψαν-φτωχοποίησαν την χώρα και την περιφέρειά μας

Με μεγάλους χαμένους τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα

Αυτά τα αναφέρω για να αναδείξω το οικονομικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ευρίσκεται η χώρα αλλά και η περιφέρεια μας, αν και θα πρέπει να προσθέσουμε ότι τώρα βρισκόμαστε και άμεσα αντιμέτωποι με τα εθνικά θέματα, τα οποία επιβαρύνουν την πορεία μας και δημιουργούν αβέβαιο μέλλον για την χώρα και την περιφέρεια.

Ο πρωτογενής τομέας σε συνέργεια με τον δευτερογενή τομέα και τον τουρισμό, θεωρούμε ότι είναι η λύση, το μοντέλο, για καλύτερες οικονομικές αποδόσεις και βελτίωση των δεικτών παραγωγής και του ΑΕΠ της Περιφέρειας.

Αναλυτικότερα ως προς την πρωτογενή – δευτερογενή παραγωγή

- Η απασχόληση στον πρωτογενή τομέα παρουσιάζει σημαντική μείωση και οι διαρροές παραγωγικών συντελεστών από τον πρωτογενή τομέα στον τριτογενή διατηρούνται αμείωτες.
- Η χρησιμοποιούμενη γεωργική έκταση καταλαμβάνει σημαντικό τμήμα του συνόλου των εδαφών (36,9% στην Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, στο Ν. Ζακύνθου το 44,1%, στο Ν. Κέρκυρας το 37,7%, στο Ν. Κεφαλληνίας το 36,5% και στο Ν. Λευκάδας το 27,9%). Το σημαντικότερο γεωργικό προϊόν της περιφέρειας είναι η ελιά και ακολουθούν τα σταφύλια, τα εσπεριδοειδή και διάφορα κηπευτικά.
- Η κυριαρχία του τουρισμού ως οικονομική δραστηριότητα στην περιφέρεια, είναι αδιαμφισβήτητη τις τελευταίες δεκαετίες. Η εντατική χρησιμοποίηση των παραγωγικών συντελεστών στον τουρισμό, έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή των χρήσεων γης στον παράκτιο χώρο, την απαξίωση της γεωργικής γης και των οικισμών της ενδοχώρας και την αποδυνάμωση των οικονομικών δραστηριοτήτων που δε σχετίζονται έμμεσα ή άμεσα με τον τουρισμό.
- Η ανάπτυξη του δευτερογενή τομέα στα Ιόνια Νησιά, είναι αρκετά περιορισμένη και ενώ στο σύνολο της χώρας η συμμετοχή του στην διαμόρφωση του ΑΕΠ ανέρχεται σε 26,3%, στην Περιφέρεια Ιονίων Νήσων ανέρχεται μόλις σε 12%. Στον τομέα αυτόν απασχολείται το 13,4% του εργατικού δυναμικού της Περιφέρειας. Η εξέλιξη στη μεταποίηση τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει φθίνουσα πορεία. Η ποσοστιαία μεταβολή των εν ενεργεία μεταποιητικών μονάδων στην Περιφέρεια παρουσιάζεται διαχρονικά για τα έτη 1996- 2012 αρνητική και φτάνει το -70%. Πρόκειται για ένα ποσοστό αρκετά σοβαρό, αν λάβει κανείς υπόψη ότι ο δευτερογενής τομέας στα Ιόνια Νησιά έχει περαιτέρω δυνατότητες ανάπτυξης.

- Ο κλάδος της κτηνοτροφίας και της αλιείας, είναι σε απογοητευτική κατάσταση (με μοναδική εξαίρεση ίσως την Κεφαλονιά), παρότι πληροί προϋποθέσεις για καλή παραγωγή. Βρίσκεται κάτω από το μέσο όρο των γενικών δεικτών της υπόλοιπης Ελλάδας και η πορεία - λόγω της προαναφερθείσας διαρροής των παραγωγικών συντελεστών στον τουριστικό κλάδο - είναι σαφώς φθίνουσα.
- Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, οι οποίοι έχουν καταρρεύσει, ενώ θα μπορούσαν να αποτελέσουν βασική λύση στήριξης των μικρών και μεσαίων αγροτών, βρίσκονται σε πλήρη οικονομική και κοινωνική απαξίωση. Το γενικότερο οικονομικό-πολιτικό πλαίσιο λειτουργίας τους, έχει διαμορφώσει ένα “συνεταιριστικό κατεστημένο”, με κύρια χαρακτηριστικά: α) την άμεση εξάρτηση από τις κυβερνητικές και ευρωπαϊκές πολιτικές και την αξιοποίηση της θέσης τους ως εφιαλτήριο πολιτικής καριέρας, β) τις εξαρτήσεις από εξωσυνεταιριστικά συμφέροντα και ιδιαίτερα αυτά των μεγάλων επιχειρήσεων, γ) την άρνηση στήριξης πρωτοβάθμιων συνεταιρισμών και Ομάδων Παραγωγών και δ) ο τρόπος ανάδειξης των διοικήσεων τους, δεν επιτρέπει καμιά ουσιαστική ανανέωση, αναπαράγοντας έτσι το συγκεκριμένο “συνεταιριστικό κατεστημένο”.

Όλα τα παραπάνω δημιουργούν αρνητικό οικονομικό περιβάλλον το οποίο αποτρέπει τους νέους να ασχοληθούν με τον πρωτογενή τομέα διότι πολύ απλά δεν καταφέρνουν να δημιουργήσουν ένα εισόδημα που να είναι βιώσιμο

Πολλοί νέοι έχουν εγκαταλείψει τον πρωτογενή τομέα και έχουν κατευθυνθεί ως φθηνά εργατικά χέρια στον τριτογενή τομέα

Που θα θέλαμε να πάμε

Ως προς την πρωτογενή – δευτερογενή παραγωγή

Στα πλαίσια των γενικών κατευθύνσεων του ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ για το Αναπτυξιακό όραμα των Ιονίων Νήσων, έτσι όπως αυτό σχηματίζεται στο τρίπτυχο: **κοινωνική συνοχή / οικονομική αποτελεσματικότητα / περιβαλλοντική βιωσιμότητα**, βασική μέριμνα αποτελεί η ανασυγκρότηση της πρωτογενούς και δευτερογενούς παραγωγής. Επομένως, σκοπός μας είναι, προτείνουμε και διεκδικούμε:

- Την επιμονή τόσο σε πολιτικό, όσο και σε προπαγανδιστικό επίπεδο, της άποψης ότι η γεωργική γη αποτελεί ένα σημαντικό παραγωγικό κεφάλαιο για τα νησιά των Επτανήσων, ανεξάρτητα από τον τρέχοντα βαθμό αξιοποίησής της.
- Τη δημιουργία συνεταιριστικής τράπεζας γης.
- Την προώθηση μιας αμυντικής πολιτικής προστασίας των ζωνών της γεωργικής γης και η δημιουργία ενός καθεστώτος προστασίας της, που να διασφαλίζει τις σχετικές με την παραγωγική τους φυσιογνωμία χρήσεις, σε

ολόκληρη την έκταση των νομών.

- Την προστασία της γης, από την τυχάρπαστη οικιστική διάχυση και την αυθαίρετη επέκταση του αστικού ιστού, όπως επίσης και η θέσπιση των αναγκαίων περιορισμών της δόμησης στην ενδοχώρα των νησιών, ειδικά σε μέρη όπου θα μπορούσε να αναπτυχθεί η γεωργική γη και τις αντισυνταγματικές και παράνομες ορέξεις του ΤΑΙΠΕΔ και του ΥΠΕΡΤΑΜΕΙΟΥ καταπάτησης της δημόσιας γης.
- Τον περιορισμό του εκτεταμένου παρόδιου και παράκτιου χώρου, που περιορίζει την προσφερόμενη για γεωργική χρήση γη.
- Η αναδιάρθρωση της αλυσίδας τροφίμων, με στόχο την καλύτερη ενσωμάτωση των πρωτογενών παραγωγών, όπως και η αναδιάρθρωση της αλυσίδας εφοδιασμού.
- Η επαναλειτουργία και η επανασύσταση αγροτικών συνεταιρισμών. Αυτό προϋποθέτει, αλλαγή της νομοθεσίας περί αγροτικών συνεταιρισμών και κυρίως αλλαγή της υπάρχουσας νοοτροπίας. Η εξυγίανση του συνεταιριστικού κινήματος, αποτελεί προϋπόθεση τόσο της ανασύνταξης της πρωτογενούς και δευτερογενούς παραγωγής, όσο και της ανάκαμψης της οικονομίας. Από αυτή την προσπάθεια, θα κριθούν πολλά και σε επίπεδο θέσεων εργασίας.
- Η δημιουργία αντικινήτρων για τους νέους ανθρώπους, που συνεχίζουν να συνδέουν την επαγγελματική τους αποκατάσταση, άρα και τον οικογενειακό τους σχεδιασμό, με την αστυφιλία.
- Οι φορολογικές απαλλαγές και οι πιστωτικές διευκολύνσεις, με στόχο τη μεγέθυνση του κλήρου, ιδίως στους νέους αγρότες. Αυτά πρέπει να συνδυαστούν, με ταυτόχρονα μέτρα αποθάρρυνσης, για όσους έχουν γη και δεν την καλλιεργούν.
- Η δικτύωση, αν όχι σε επίπεδο συνεταιριστικών μορφών, τουλάχιστον σε επίπεδο αυτοοργανωμένων συλλογικοτήτων, των μικροπαραγωγών και των μικροκτηνοτρόφων, με στόχο την απευθείας προώθηση των προϊόντων στους καταναλωτές.
- Η ενίσχυση της προσβασιμότητας, της χρήσης και της ποιότητας των τεχνολογιών, των πληροφοριών και των επικοινωνιών, στις αγροτικές περιοχές.
- Η αποκατάσταση, διατήρηση και ενίσχυση των οικοσυστημάτων που εξαρτώνται από την γεωργία και τη δασοκομία, όπως και η προστασία της βιοποικιλότητας. Ειδική μέριμνα για την προστασία των βοσκοτόπων, των υδροβιότοπων, του θαλάσσιου και παράκτιου περιβάλλοντος.
- Η προστασία φυτικού πολλαπλασιαστικού υλικού (έρευνα, παραγωγή, πιστοποίηση, έλεγχος και εμπορία) και διασφάλιση του δικαιώματος των αγροτών να έχουν τους δικούς τους σπόρους.
- Η βελτίωση της διαχείρισης των υδάτων και η αύξηση της αποδοτικότητάς τους στη γεωργία, όπως και η βελτίωση της διαχείρισης του εδάφους.
- Η αύξηση της αποδοτικότητας της χρήσης ενέργειας, στον τομέα της

γεωργίας, όπως και η διευκόλυνση της προμήθειας και χρήσης ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, υποπροϊόντων, αποβλήτων, υπολειμμάτων και λοιπών πρώτων υλών, για τους σκοπούς της βίο-οικονομίας. Σημαντική στόχευση, πρέπει να αποτελεί η μείωση των εκπομπών υποξειδίου του αζώτου και μεθανίου από τη γεωργία, αλλά και η προώθηση της δέσμευσης του διοξειδίου του άνθρακα, στη γεωργία και τη δασοκομία. Η προώθηση της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ιδίως στις θερμοκηπιακές και κτηνοτροφικές μονάδες, είναι άκρως απαραίτητη.

- Οι επενδύσεις σε έργα οικονομικό-τεχνικής υποδομής και σε κοινωνικές υπηρεσίες, η ενίσχυση πιστώσεων με ευνοϊκούς όρους, οι δωρεάν γεωτεχνικές συμβουλές, ο έλεγχος τιμών των αγροτικών εφοδίων (σπόροι, λιπάσματα, μηχανήματα, καύσιμα), με στόχο τη μείωση του κόστους παραγωγής. (Οι εισοδηματικές ενισχύσεις έχουν τη σημασία τους, αλλά είναι επικουρικές, μέχρι ο κλάδος της γεωργίας και της κτηνοτροφίας να “σταθεί στα πόδια” του. Καλό είναι, να τονίζουμε ως πρώτη αναγκαιότητα, την ενίσχυση των υποδομών και ως δεύτερη την ενίσχυση των επιδοτήσεων).
- Η κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη ευρείας λαϊκής κατανάλωσης, ο έλεγχος της ακρίβειας των ολιγοπωλιακών πρακτικών στην αγορά και η ρύθμιση του ιδιωτικού χρέους με προτεραιότητα στην προστασία των πολιτών (εργαζόμενοι, αγρότες, μικροεπαγγελματίες, συνταξιούχοι κλπ) από τις τράπεζες, θα έπρεπε να αποτελούν βασικά στοιχεία μιας προοδευτικής πολιτικής για ισόρροπη ανάπτυξη υπέρ των πολλών.
- Η δημιουργία νέας Αγροτικής Τράπεζας και των συνεταιριστικών τραπεζών, με βασικά χαρακτηριστικά την χρηματοδότηση της μικρής και μεσαίας παραγωγής.
- Η αξιοποίηση των τεράστιων δυνατοτήτων ανάπτυξης της αλιείας, με άμεσα μέτρα που θα εξασφαλίσουν τη δυνατότητα αναγέννησης των ιχθυοαποθεμάτων και θεσμοθέτηση ενός ολοκληρωμένου πλαισίου για την αειφορική διαχείριση της αλιείας.
- Αλλαγή του ασφαλιστικού συστήματος των αγροτών και της παραγωγής.
- Μακριά από τις κυρίαρχες πολιτικές της Ε.Ε.
- Τέλος, η δημιουργία κινήτρων για οριζόντια παραγωγή. Αυτό είναι ένα δύσκολο ζήτημα, γιατί τα κίνητρα για την επιστροφή στην παραγωγή, θα ισχυροποιηθούν, μόνο με την αλλαγή του συνολικού καθεστώτος δημοσιονομικής πολιτικής της χώρας, με την αλλαγή του αυτοδιοικητικού μοντέλου, με την αλλαγή της πολιτικής του Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης, με την αλλαγή του καθεστώτος των Αγροτικών Συνεταιρισμών, με την αλλαγή του σημερινού οικονομικού μοντέλου της κερδοσκοπίας και των ολιγοπωλίων, με την αλλαγή του τραπεζικού μηχανισμού, με την αλλαγή της πολιτικής των εισαγωγών - εξαγωγών και με τη συνολική αλλαγή του μοντέλου του κοινωνικού κράτους. **Με άλλα λόγια, προϋποθέτει ένα αποκεντρωτικό πρότυπο ανάπτυξης και μια ουσιαστική πολιτική βούληση ενίσχυσης των μικρών και μεσαίων παραγωγικών στρωμάτων.**

Όσον αφορά τις Μικρομεσαίες-Επιχειρήσεις:

Οι **Μικρομεσαίες-Επιχειρήσεις** (ΜΜΕ) και ειδικότερα οι επαγγελματίες-βιοτέχνες-έμποροι (ΕΒΕ), αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων στην Περιφέρεια Ιονίων Νήσων και παίζουν κρίσιμο ρόλο στην παραγωγή, στην απασχόληση, την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη, την αποκέντρωση, κοινωνική συνοχή κλπ.

Το ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟ ΙΟΝΙΟ θεωρεί απαραίτητη τη δημιουργία ενός σχεδίου, για την εφαρμογή ενός συνεκτικού προγράμματος εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης των ΜΜΕ και δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, κόντρα στο φιλελευθερισμό και στις πολιτικές ανεξέλεγκτης δράσης των πολυεθνικών, κόντρα στον οικονομικό ιμπεριαλισμό του διεθνούς κεφαλαίου, με στόχο την ανάπτυξη στην βάση των αναγκών της χώρας και των περιφερειών. Κεντρικός πυρήνας του σχεδίου, είναι η εφαρμογή οριζόντιων και κάθετων πολιτικών, σε κάθε τομέα, κλάδο και περιφέρεια, καθώς πολιτική πλήρους αξιοποίησης και ανάπτυξης των παραγωγικών τους δυνάμεων. Η εφαρμογή της προγραμματισμένης ανάπτυξης και των διαφοροποιημένων πολιτικών, εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο δράσης και συμμαχίας των ΕΒΕ, με τους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους νέους και άλλες κοινωνικές ομάδες, που παλεύουν κατά του νεοφιλελευθερισμού, για μια νέα κοινωνία που οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη.

Επομένως σκοπός μας είναι, προτείνουμε και απαιτούμε:

- Η υιοθέτηση εξειδικευμένων πολιτικών (οριζόντια και κάθετα μέτρα), με στόχο την ανάπτυξη νέων επιχειρήσεων, σχεδιασμό προϊόντων, εισαγωγή νέας τεχνολογίας, ποιοτική βελτίωση και τυποποίηση προϊόντων, προώθησης εξαγωγών κλπ, οι οποίες θα πρέπει να στηρίζονται και από τους μηχανισμούς της μακρό-οικονομικής και διαρθρωτικής πολιτικής.
- Η χρηματοδοτική στήριξη με παροχή δημόσιας εγγύησης δανείων, επιδότηση επιτοκίου και κατάργηση των νόμων, που δίνουν το δικαίωμα στις τράπεζες, να επιβάλουν τεράστια πανωτόκια, σε βάρος ΜΜΕ και ενάντια σε αυτό το οποίο εφαρμόζεται σήμερα με τα κόκκινα δάνεια τα οποία παραδίδουν σε εξευτελιστικές τιμές σε ξένους κερδοσκοπικούς φορείς με σκοπό το κέρδος, αντί να τα δίδουν σε αυτές τις τιμές στους δικαιούχους.

Προχωρώντας έτσι σε πλειστηριασμούς περιουσιακών στοιχείων με αποτέλεσμα την περαιτέρω επιδείνωση της οικονομίας και της κοινωνίας.

- Η άρση του αποκλεισμού των μικρών επενδύσεων από τις επιχορηγήσεις του αναπτυξιακού νόμου και απλοποίηση των διαδικασιών υπαγωγής μικρών επενδύσεων, ώστε το κόστος συμμετοχής να μην λειτουργεί ως αντικίνητρο πραγματοποίησης της επένδυσης.
- Η εφαρμογή εξειδικευμένων πολιτικών, με στόχο την ανάπτυξη τομέων και κλάδων που θα λειτουργούν ως «ατμομηχανές» άλλων κλάδων της οικονομίας, σχεδιασμός νέων προϊόντων, χρήση νέας τεχνολογίας, προγράμματα κατάρτισης, ειδικές πολιτικές για τους αυτοαπασχολούμενους και τις οικογενειακές μονάδες.
- Ο περιορισμός των φοροαπαλλαγών του μεγάλου κεφαλαίου και φρένο

στην μείωση των ανωτάτων φορολογικών συντελεστών. Η ανατροπή της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων και εφαρμογή της αρχής, ο καθένας να πληρώνει ανάλογα με το εισόδημά του με προοδευτική κλίμακα.

- Η απλοποίηση των δικαιολογητικών ίδρυσης μιας επιχείρησης, μείωση της διαφοράς μεταξύ τυπικού και πραγματικού χρόνου ίδρυσης, πάταξη αδιαφανών συναλλαγών στα σημεία επαφής επιχειρηματιών με τις υπηρεσίες κλπ.
- Ο περιορισμός και έλεγχος της δράσης των πολυεθνικών και των πολυκαταστημάτων και η προστασία της αγοράς από ολιγοπωλιακές πρακτικές εξόντωσης των ΜΜΕ. Η υπεράσπιση της ντόπιας παραγωγής, με την πάταξη του παραεμπορίου και της αισχροκέρδειας.
- Η εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας-τεχνολογίας για τις ΜΜΕ, σύνδεση με πανεπιστήμια για εισαγωγή και ανάπτυξη νέων τεχνολογιών, προώθηση της πληροφορικής και της καινοτομίας, ανάπτυξη βάσεων δεδομένων κλπ.

Όχι όμως στα πρότυπα ευρωπαϊκών προγραμμάτων που πολλές φορές λειτουργούν έξω από τις ανάγκες του τόπου μας (βλέπε εφαρμογή πολιτικών INTEREG)

Συνοπτικά λοιπόν θα λέγαμε, ότι το σημείο στο οποίο θα θέλαμε να φτάσουμε, είναι το εξής:

- Προώθηση νέου παραγωγικού προτύπου, συμβατό με την υγιεινή διατροφή και την προστασία του περιβάλλοντος.
- Νέες θέσεις εργασίας.
- Αύξηση της παραγωγής ιδιαίτερα της κτηνοτροφικής για την υποκατάσταση εισαγωγών.
- Προώθηση νέων καλλιεργειών και βιοκαλλιεργειών.
- Ανάπτυξη παραδοσιακών προϊόντων ποιότητας και προϊόντων ολοκληρωμένης διαχείρισης
- Κίνητρα εγκατάστασης νέων αγροτών και ενοικίασης γης, σε μικρομεσαίους παραγωγούς.
- Ανάπτυξη του αγροτουρισμού.
- Στήριξη της παράκτιας αλιείας.
- Αύξηση των κονδυλίων για την αγροτική ανάπτυξη και στήριξη της ποιοτικής γεωργίας (τοπικά παραδοσιακά, προϊόντα ονομασίας προέλευσης, ολοκληρωμένης διαχείρισης και βιολογικά).
- Δωρεάν γεωτεχνική στήριξη παραγωγών.
- Προώθηση επενδύσεων υποδομής.
- Προβολή προϊόντων και την προώθηση εξαγωγών.
- Προστασία του εισοδήματος των αγροτών, με καθορισμό τιμών στα προϊόντα, σύμφωνα με το κόστος παραγωγής.
- Μείωση κόστους παραγωγής με καλύτερες τιμές στα αγροτικά εφόδια
- Δικαιότερη κατανομή των επιδοτήσεων υπέρ των μικρομεσαίων παραγωγών και υπέρ των ελλειμματικών αγροτικών προϊόντων.
- Αύξηση αγροτικών συντάξεων.

- Έλεγχο των διαφόρων «καρτέλ» και ολιγοπωλιακών δομών, στην επεξεργασία και εμπορία των προϊόντων.
- Κατάρτιση εθνικού κτηματολογίου.
- Αξιοποίηση-εφαρμογή των μελετών για τον Κερκυραϊκό ελαιώνα μετά από διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους.
- Αναβάθμιση του τμήματος κτηνιατρικής ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του πρωτογενή τομέα.
- χαμηλότερη τιμή του νερού για άρδευση

Ανακεφαλαιώνοντας

1. Μια από τις βασικές προτάσεις -απαιτήσεις μας , όσον αφορά την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, είναι η αναστροφή του σημερινού τουριστικού μοντέλου, κορεσμένου και επιζήμιου για το φυσικό περιβάλλον και η ανασυγκρότηση της παραγωγής. Το εγχείρημα είναι πολύ δύσκολο και χρονοβόρο, μέχρι να αναπτυχθούν πλήρως τα αντικίνητρα μεταφοράς των παραγωγικών συντελεστών στο ύπαιθρο και την ενδοχώρα.
2. Μονόδρομο λοιπόν αποτελεί, η ποιοτική αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος και η ενίσχυση του αγροτουρισμού και των εναλλακτικών μορφών. Επίσης μονόδρομο αποτελεί και η ριζική αναδιοργάνωση του αγροτοδιατροφικού συμπλέγματος. Τα Επτάνησα, αν δεν αναβαθμίσουν την παραγωγική τους ικανότητα και δεν στηρίξουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα είναι έρμαιο των τουριστικών ολιγοπωλίων και της κερδοσκοπικής μανίας των ξένων επενδυτών. Για εμάς αναβάθμιση του τουρισμού σημαίνει αναβάθμιση του πρωτογενούς και δευτερογενούς τομέα.
3. Σε αυτή την κατεύθυνση, οραματιζόμαστε και παλεύουμε για μια αυτοδύναμη Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, ικανή να χαράζει μόνη της τις πολιτικές εκείνες που θα προκρίνουν όλα τα παραπάνω αιτήματα. Η αποκέντρωση των εξουσιών και των μηχανισμών διοικητικού ελέγχου, είναι επιβεβλημένη έτσι ώστε να απεγκλωβιστούν τα Επτάνησα από την επιζήμια διοικητική χειραγώγηση της Κέρκυρας. Επίσης πρέπει η εκάστοτε κυβέρνηση να σταματήσει να βλέπει την περιφέρεια μας ως αποικία προς απομύζηση, με τις εισπρακτικές-αντιεπενδυτικές πολιτικές που εφαρμόζονται.
4. Μια ακόμα βασική μας μέριμνα, θα πρέπει να είναι η ενίσχυση των ενδοπεριφερειακών δικτύων μεταφορών και συγκοινωνίας. Αυτό θα πολλαπλασιάσει τις προϋποθέσεις ανάπτυξης των νησιών και θα μειώσει αισθητά το λειτουργικό κόστος των επιχειρήσεων και το κόστος διαβίωσης των κατοίκων. Ιδιαίτερα χρήσιμο θα ήταν, εκτός από την αναβάθμιση των λιμένων και των αεροδρομίων, να καταφέρουμε ένα στρατηγικό σχεδιασμό, για τη βελτίωση της

εμπορικής διασύνδεσης των Επτανήσων, τόσο με την ηπειρωτική Ελλάδα, όσο και με τους διευρωπαϊκούς άξονες μεταφορών.

5. Τα έργα υποδομής, θα πρέπει να αξιολογηθούν με τέτοιο τρόπο, ώστε να προκρίνουν την παραπάνω πολιτική. Σε αυτήν την κατεύθυνση απαιτούμε επανακρατικοποίηση των αερολιμένων και απαγόρευση της ιδιωτικοποίησης των λιμένων και των λιμενικών καταφυγίων. Γι' αυτό, θα πρέπει να εκτιμήσουμε με μεγάλη προσοχή, ποια έργα εξυπηρετούν τους στόχους μας και ποια όχι.
6. Η βιωσιμότητα του περιβάλλοντος, πρέπει να αναδειχθεί σε πρωταρχικός παράγοντας του σχεδιασμού μας. Πρέπει να αποτελεί την κοινή συνισταμένη, τόσο για τη διαχείριση των υγρών και στερεών αποβλήτων, όσο και για τη διαχείριση των υδατικών πόρων. Το σημαντικότερο είναι, να εστιάσουμε στις πολιτικές πρόληψης της ρύπανσης και στις πολιτικές προστασίας και βελτίωσης του υδάτινου περιβάλλοντος. Μια πρόταση για οποιοδήποτε υδρευτικό ή αρδευτικό έργο, πρέπει πρώτα απ' όλα, να εξασφαλίζει την αειφορία των υδάτινων οικοσυστημάτων. Σε αυτή τη βάση, οι προτάσεις μας οφείλουν να είναι επαρκώς τεκμηριωμένες και πρέπει να αξιοποιηθεί η εμπειρία διεπιστημονικών φορέων ερευνών και του ΙΓΜΕ.
Η εξόρυξη υδρογονανθράκων στο Ιόνιο είναι έγκλημα σε βάρος του τόπου της οικονομίας του του φυσικού περιβάλλοντος και της κοινωνίας δεν βοηθάει καθόλου στην αλλαγή των παραγωγικών συντελεστών που έχει ανάγκη η Περιφέρεια μας.

Τι μπορούμε να κάνουμε

Ως προς την πρωτογενή - δευτερογενή παραγωγή

Βασική προϋπόθεση για την ανάκαμψη των δυο αυτών τομέων της παραγωγής στο σύνολο της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, είναι η οργάνωση των χρήσεων γης και η αλλαγή των αναπτυξιακών κατευθύνσεων. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να δοθεί, στην επαναλειτουργία των τοπικών συνεταιρισμών, στα κίνητρα “επαναπατριsmού” της νέας γενιάς στην ύπαιθρο και την ενδοχώρα, στις προϋποθέσεις ανάπτυξης της κτηνοτροφίας, της αλιείας και της μελισσοκομίας και στην ενίσχυση του αγροτουρισμού.

Μπορούνε λοιπόν να προτείνουμε:

1. Χωροταξική οργάνωση και καθορισμός των ορίων αγροτικής γής

2. Η ενίσχυση της παραδοσιακής αλιείας και των ιχθυοκαλλιεργειών – με την προϋπόθεση της σωστής χωροταξικής οργάνωσης.
3. Η δημιουργία λαϊκών τοπικών αγορών, σε όσο το δυνατόν περισσότερα σημεία των νομών. Το βαθύτερο νόημα αυτής της προσπάθειας, είναι η έμπρακτη ενίσχυση της αποκεντρωτικής πολιτικής και η ενίσχυση της τοπικής οικονομίας.
4. Η επιμονή τόσο σε πολιτικό, όσο και σε προπαγανδιστικό επίπεδο, της άποψης ότι, η ενασχόληση με τον πρωτογενή τομέα σε επαγγελματικό επίπεδο, δημιουργεί θέσεις εργασίας. Αυτή τη στιγμή, υπάρχει πληθώρα προϊόντων, δραστηριοτήτων και μορφών καλλιέργειας, που απουσιάζουν από την εγχώρια αγορά ή βρίσκονται ακόμα σε ένα εμβρυακό στάδιο ανάπτυξης. Η έλλογη εκμετάλλευση των προϊόντων της φύσης, μιλώντας αν θέλετε και με επενδυτικούς όρους, θα έπρεπε να παρουσιάζεται ως μια αποδοτικότερη ενασχόληση, μιας και στηρίζεται σε διαχρονικότερες αξίες και στόχους.
5. Η προσπάθεια παράκαμψης των μεσαζόντων προμήθειας και εμπορίας. Ήδη πολλές κοινωνικές ομάδες ανά την Ελλάδα, δραστηριοποιούνται ενεργά σε αυτό το πεδίο, με σημαντικά αποτελέσματα, κυρίως στην αλλαγή της συνείδησης των καταναλωτών.
6. Η ανάπτυξη του αγροτουρισμού και η προώθηση νέων καλλιεργειών και βιοκαλλιεργειών. Η δημιουργία κινήτρων για οριζόντια παραγωγή, με εισοδική μέριμνα για τους νεότερους ανθρώπους.
7. Αξιοποίηση των λιμνοθαλασσών και των Αλυκών της περιφέρειας πρέπει να είναι στις προτεραιότητες της πολιτικής μας, πρέπει άμεσα αξιοποιηθούν, διότι θα δημιουργήσουν νέες μόνιμες θέσεις εργασίας και εργασιακά δικαιώματα, θα προστατέψουν το περιβάλλον, θα γίνουν η ατμομηχανή για πολλούς τομείς της οικονομίας με μεγάλα οικονομικά αποτελέσματα.

Σε αυτό υπάρχει εγκληματική καθυστέρηση, από τις κυβερνήσεις και την τοπική αυτοδιοίκηση α΄και β΄βαθμού.

Με λίγα λόγια ο συνδυασμός της πρωτογενούς παραγωγής με την μεταποίηση και την εμπορία των παραγόμενων προϊόντων για την κάλυψη αναγκών του τουρισμού με αυτά τα προϊόντα, σε συνδυασμό με τις πολιτικές που πρέπει να εφαρμοστούν, μπορεί να είναι εκείνο το μοντέλο οικονομίας με χαρακτηριστικά που να εξασφαλίζουν νέες θέσεις εργασίες, να εμποδίζουν την αστυφιλία λειτουργώντας έτσι υπέρ της συγκράτησης του πληθυσμού στην ύπαιθρο, δίνοντας ζωή στην ύπαιθρο και επηρεάζοντας θετικά και καλύτερεύοντας τα χαρακτηριστικά της τουριστικής οικονομίας, με αποτέλεσμα να δρα πολλαπλασιαστικά όσον αφορά την άνοδο του ΑΕΠ της περιφέρειας μας.

Για το ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟ ΙΟΝΙΟ

Στέφανος Σαμοίλης